

bilerne er ca. 55 mia. kr.¹⁾, dvs. 35.000 kr. pr. bil, og at renten i gennemsnit er 12 pct. p.a., kan de samlede renteudgifter beregnes til ca. 6,6 mia. kr. Den gennemsnitlige skatteprocent på negativ kapitalindkomst er ca. 43,6 pct. Under de nævnte forudsætninger kan det direkte provenutab ved rentefradrag til billån beregnes til ca. 2,9 mia. kr. Beregningens forudsætninger er imidlertid usikre, idet Skatteministeriet ikke er i besiddelse af oplysninger om restgælden i biler.

Det er ikke muligt at skelne mellem de forskellige anvendelser af den private låntagning. Afskaffer man rentefradragsretten på én låntype, vil bilkøberne søge bilen finansieret på anden vis (f.eks. via almindelig bankkassakredit). Personer, som køber bil for opsparede midler, får også et »rentefradrag« i form af mindre skattebetaling af kapitalindkomst. En afskaffelse af rentefradragsretten for billån ville således medføre en række urimelige virkninger for bilejere afhængig af deres formueforhold og lånemuligheder.

2. Firmabilordningen: Skatteomlægningen har medført en øget beskatning af den typiske firmabil. Prisen på den typiske firmabil skønnes at være 200.000 kr. inkl. moms og afgifter. I 1995 opgøres den skattepligtige værdi af at have fri bil til rådighed til 21 pct. af bilens pris, dvs. 42.000 kr. I 1996 og 1997 stiger beskatningsgrundlaget til henholdsvis 22 og 23 pct. af bilens værdi, dvs. henholdsvis 44.000 kr. og 46.000 kr.

I forbindelse med lovforslagets behandling i Folketinget blev det skønnet, at de nye regler ville medføre et merprovenu på 20 mio. kr. i 1995, 40 mio. kr. i 1996 og 60 mio. kr. i 1997.

Børsens Nyhedsmagasin (nr. 3, 10. februar 1995) opgør den gennemsnitlige samlede årlige »besparelse« ved at have en firmabil (til en værdi af 201.406 kr.) i stedet for egen bil til ca. 21.000 kr. Den årlige udgift til bilen er 47.932 kr.

Det, Børsens Nyhedsmagasin kalder en besparelse, er ganske enkelt udtryk for, at en person, der får firmabil, har større disponibel indkomst, end hvis personen ikke havde fået firmabil. Dette svarer til at sige, at en person, der får en lønforhøjelse, har en større disponibel indkomst, end hvis personen ikke havde fået lønforhøjelsen. Der kan kun være tale om en besparelse ved at få firmabil i stedet for løn, hvis firmabilen eventuelt ikke beskattes af dens fulde markedsmæssige værdi.

I tabel 1 vises et eksempel med en person med firmabil og en person uden firmabil. Får en person uden firmabil hele beløbet på 47.932 kr. i ekstra løn i forhold til personen med firmabil, vil personen uden firmabil umiddelbart have 24.445 kr. mere til disposition efter skat, men før udgifter til bil. Personen med firmabil bliver beskattet af firmabilen med 23.625 kr., mens personen uden firmabil har udgifter til privat bilkørsel på 47.932 kr. Personen med firmabil har således 74.375 kr. til disposition efter udgifter til bil, mens personen uden firmabil har 73.555 kr. Der er således ikke nogen forskel af betydning i den disponible indkomst efter skat og udgifter til bil, når det antages, at firmabilen udgør et løntilskud.

Når firmabilordningen i 1997 og de følgende år giver et beskatningsgrundlag af firmabilen på 23 pct. af bilens værdi, dvs. 46.323 kr. for en bil til en værdi af 201.406 kr., vil personer med firmabil blive beskattet af et beløb, der svarer til den omkostning ved selv at eje bilen, som Børsens Nyhedsmagasin har benyttet.

Markedsværdien af det frynsegode, som firmabilen udgør, bliver således beskattet nogenlunde præcist. Sigtet er, at alle former for indkomst beskattes ensartet, således at der ikke er nogen fordel eller besparelse ved at få sin løn udbetalt i form af en firmabil.

Endelig kan personer, der får udbetalt en del af lønnen i form af naturalier, ikke foretage det samme frie forbrugsvalg som personer, der får udbetalt det samme beløb i løn.

¹⁾ Antages det, at gennemsnitsprisen på en bil er 175.000 kr. og 20 pct. heraf lægges i udbetaling, bliver restgælden i en ny bil 140.000 kr. Når antallet af biler i hver årgang kendes og der benyttes en lineær nedskrivning af restgælden over 8 år, kan den samlede restgæld beregnes. Beregningen er behæftet med betydelig usikkerhed. Dels bliver nogle nye biler og nogle brugte biler under 8 år betalt kontant eller med større udbetaling, dels bliver nogle brugte biler over 8 år også lånefinansieret. Ved den summariske opgørelse er desuden medtaget firmabiler, som i vidt omfang må antages at være betalt kontant.